

[Justitsministeren.]

i den forbindelse sige, at det kan være vanskeligt at gengive folk tryghedsfølelsen, hvis der skulle være fremsat trusler over for de pågældende, men vi vil i hvert fald på begæring yde den bistand, der skal til, og jeg vil gerne fra folketingets talerstol have sagt det så tydeligt som muligt, at man behøver ikke at føle sig utryk. Man kan regne med politiets bistand.

For det femte vil politiet i fornødent omfang iværksætte en øget patruljering ved de udsatte steder. Når jeg siger »i fornødent omfang«, betyder det naturligvis, at politiet som sædvanlig under sine mere tekniske overvejelser må finde ud af, hvor meget eller hvor lidt der skal til i en given situation, men indsatsen vil blive af en sådan karakter, at det også understreger trygheden for folk.

For det sjette kan jeg sige, at jeg naturligvis fortsat vil holde mig i meget nøje kontakt med politiets ledelse, sådan som tilfældet har været i hele den sidste periode, de sidste 3-4 dage i særlig grad.

Jeg er overbevist om, at disse mere konkrete udmøntninger af statsministerens bemærkninger i formiddags kan være med til at genskabe noget af den ro, som vi absolut har behov for i forbindelse med de yderligere forhandlinger omkring Berlingske Tidende.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal efter henstilling afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 16.30.

Mødet udsat kl. 15.37.

Mødet genoptaget kl. 16.30.

Forhandlingen genoptoges.

Auken (S):

Jeg vil gerne indlede med at sige tak såvel for statsministerens redegørelse som for svaret på forespørgslen.

Efter socialdemokratiets opfattelse har regeringen håndteret den situation, der har foreligget omkring konflikten på Berlingske Tidende – denne oppiskede, komplicerede situation – overordentlig klogt. Regeringen har utvetydigt taget afstand fra de retsstridige aktionsformer,

som er blevet bragt i anvendelse under konflikten omkring Det berlingske Hus. Regeringen har understreget principperne om borgernes frie og trygge færdsel til og fra arbejde og udbringning af bladhusets produkter. Regeringen har støttet politiets arbejde på enhver måde. Men den har samtidig overladt det til politiets faglige skøn at gennemføre de nødvendige politimæssige foranstaltninger for at sikre respekten for de tidligere nævnte principper uden gennem en overreaktion at fremkalde et voldeligt anarki. Politiet har på de givne uhyre vanskelige vilkår udført et glimrende arbejde, som alle bør anerkende.

Jeg vil gerne fremhæve, at det – til trods for mange løse påstande, til trods for stærke beskyldninger – hverken i den offentlige debat eller under det arbejde, der er foregået i arbejdsmarkedsudvalget under de samråd, vi har haft med berørte ministre, er lykkedes nogen at påvise noget eksempel, hvor politiet har svigtet sine opgaver. Tværtimod.

På baggrund af de seneste dages hændelser kan vi roligt gå ud fra, at politiet fortsat vil yde den bistand, der er nødvendig for bevarelse af det enkelte menneskes personlige frihed og tryghed.

Der er tilsyneladende flere, der ønsker, at folketinget gennem en styring af regeringen burde dirigere politiets arbejde. Jeg vil meget stærkt advare mod disse tanker, også når nogen vil bevæge sig ind på anklagemyndighedens og domstolens område. Folketinget er ikke og kan ikke være hverken politimester, anklager eller dommer, det må være en lovgivende forsamling.

Regeringen har tværtimod i situationen ikke forsøgt at blande sig i politiets arbejde, men kun givet dette vanskelige arbejde den fornødne støtte. Denne blanding af fasthed og besindighed, der har præget regeringen og myndighederne i denne vanskelige konflikt, har efter vores opfattelse været overordentlig klog.

På den ene side må det være opgaven at sikre retsstatens grundlæggende principper overholdt – her kan der ikke gås på akkord – men på den anden side må det forhindres, at man igennem en overreaktion er med til at opvise og vanskeliggøre situationen. Havde andre – også i denne sal – vist den samme fasthed og den samme besindighed som regeringen, så ville situationen efter min opfattelse ikke have udviklet sig, som den har gjort. Jo færre udenforstående – også politikere – der